

BESLUT

2015-12-07

Dnr: 15/01528

SAKEN

Plus, SVT1, 2015-04-19, inslag om bröstimplantat; fråga om opartiskhet, saklighet och respekt för privatlivet

BESLUT

Inslaget fälls. Granskningsnämnden anser att det strider mot kraven på opartiskhet och saklighet.

FÖRELÄGGANDE

Sveriges Television AB ska på lämpligt sätt offentliggöra nämndens beslut.

INSLAGET

Inslaget handlade om en kvinna, A, som opererat in bröstimplantat vilka visade sig vara så kallade PIP-implantat. Inslaget presenterades av programledaren enligt följande.

Tänk dig att du har fått något inopererat i din kropp som kan vara farligt och de som har opererat in det säger ingenting. Det här hände [A]. Hennes bröstimplantat är förbjudna men [klinikens namn] vägrar att byta ut dem.

I början av inslaget berättade A om varför hon valde att operera in bröstimplantat och att hon, när hon skulle förnya dem, valde att göra det hos en klinik i Stockholm. Därefter sa programledaren följande.

Men det visar sig att någonting skulle gå fel, ordentligt fel. I mars 2010 briserar en skandal när ett stort bedrägeri uppdagas som påverkar kvinnor över hela världen.

Ett flertal klipp från nyhetssändningar visades. I klippet sades bland annat att bröstimplantat från det franska företaget PIP enligt Läkemedelsverket bör tas ut. Efter klippet uttalade sig A om hur hon hade känt när detta avslöjades. Hon sa bland annat att hon inte fick någon mer information från kliniken när hon ställde frågor om detta.

I inslaget medverkade en representant för Läkemedelsverket. Under intervjun redogjorde representanten för hur bedrägeriet med PIP-implantaten upptäckts samt att Läkemedelsverket, tillsammans med Socialstyrelsen, tagit fram rekommendationer som säger att kliniker ska kontakta de berörda kvinnorna och erbjuda att operera ut PIP-implantaten. Därefter sades bland annat följande.

(Programledare) – I dag har det gått fem år sedan [A] fick sina PIP-implantat inopererade av [klinikens namn]. Den sista operationen, en korrigering av hur implantaten satt, gjordes två månader efter att implantaten förbjöds i Sverige. Men det berättade aldrig [klinikens namn] för [A]. Nu är [A]s förtroende för kliniken helt borta. Men egentligen började strulet med [klinikens namn] redan 2008 då hon skulle göra sitt första implantatbyte. (A) – Jag var väldigt tydlig. Jag uttryckte mig flera gånger vid den här konsultationen att jag ska göra ett implantatbyte och vill att det ska se så lika ut som möjligt på de implantaten som jag hade och att jag absolut inte ville ha större implantat. (Programledare) – Men när [A] vaknar upp ur narkosen har kirurgen frångått överenskommelsen och på eget bevåg opererat in något helt annat.

A berättade att hon hade fått väldigt stora implantat och mått dåligt på grund av detta. Programledaren sa att A beslutade sig för att förminska bröstet och tvingades genomgå fyra operationer. Därefter läste A ur sin patientjournal från den aktuella kliniken där det enligt henne stod att läkaren bland annat skrivit att formen på bröstet inte var bra och att läkaren ville åtgärda detta. I samband med detta sades följande.

(Programledare) – Så i maj 2010 genomförs ytterligare en operation hos [klinikens namn]. Det är [A]s sista. Det är då hon får sina PIP-implantat korrigerade. Men operationen gjordes alltså nästan två månader efter att PIP-implantaten förbjöds på den svenska marknaden. (A) – Sista gången jag var där på [klinikens namn] så hade ju Läkemedelsverket infört ett marknadsförbud mot de här PIP-implantaten. Och jag fick ingen information när jag var där. Vi diskuterade protesbyte, läkaren nämner ingenting om det här över huvud taget och det gör mig jättearg och upprörd. Framför allt oerhört ledsen över deras nonchalans när det ändå är ett implantat som man inte vet hur giftigt och farligt det kan vara. (Programledare) – [Klinikens namn] erbjuder till slut [A] att kostnadsfritt operera ut hennes PIP-implantat. Men här kommer haken. För att ersätta dem med nya måste hon betala närmare 20 000 kronor, vilket enligt [klinikens namn] är ett kraftigt reducerat pris. Men [A] vill inte betala två gånger för att få giftfria implantat och saknar dessutom förtroende för att lägga sig under kniven hos kliniken igen.

I inslaget sades att A kontaktat en advokat för att få hjälp att driva sina krav mot den aktuella kliniken. A sa att hon ville ha tillbaka operationskostnader och få ersättning för det lidande som hon haft under åren. Därefter sa programledaren att en fransk domstol beslutat att skadestånd skulle utbetalas av certifieringsfirman bakom PIP-implantaten till de kvinnor som fått sådana inopererade samt att A valt att inte väcka åtal mot det franska bolaget utan att hon vill ha sin ersättning från den aktuella kliniken. En advokat, B, medverkade i inslaget och uttalade sig om A:s fall. Under intervjun sades bland annat följande.

(Programledare) – När hon gick in sista gången och skulle korrigera bröstet, då hade det ju redan varit marknadsförbud på de här PIP-implantaten och så säger de ingenting. Alltså, de hade ju kunnat fixa det redan då. Alltså vad anser ni om det? (B) –

Ja, det är häpnadsväckande. Man korrigerade förmodligen en kapselbildning i samband med det här ingreppet. Att göra det vid ett tillfälle när det är marknadsförbud, det är förvånande. Och framför allt om man misstänkte innan att man skulle bli tvungen att ta ut implantaten och sedan lägga in dem igen. Varför informerade man inte kvinnan om detta innan man gjorde ingreppet? För varje påföljande ingrepp, om hon nu skulle bli tvungen att ta ut implantaten, är en uppenbar risk.

Därefter sa A att hon kanske varit naiv och godtrogen som valt att låta samma kirurg operera henne upprepade gånger samt att hon velat byta kirurg men fått till svar från kliniken att det är den ansvarige kirurgen som hon ska prata med. Programledaren sa att den aktuella kliniken inte vill diskutera enskilda patienter trots att en fullmakt från A fanns och uttalade sig därefter enligt följande.

Svenska kliniker erbjuder sig att operera ut implantaten gratis men kvinnorna får själva stå för kostnader för ett par nya giftfria implantat. Är det verkligen rimligt? Vi har sökt ansvariga på [klinikens namn] flera gånger under arbetet med det här programmet men de vill inte ställa upp på någon intervju. De har inte ens gett oss kontaktuppgifter eller telefonnummer till de ansvariga. Däremot så har de skrivit i ett mejl till redaktionen att de avsäger sig allt ansvar och de anser att [A]s historia saknar grund. Men det här är ju inga svar på våra frågor så därför är vi på väg nu till kliniken där vi ska försöka se om det finns någon ansvarig som kan svara på våra frågor.

I slutet av inslaget besökte programledaren den aktuella kliniken. Programledaren frågade receptionisten efter en chef eller ansvarig och sa därefter att kliniken skickade fram en kvinna. Kvinnan sa att hon inte kunde svara på frågorna samt att de inte fick filma på grund av sekretess. Inslaget avannonserades därefter av programledaren enligt följande.

[Klinikens namn] opererade in silikonimplantat på [A] och när det visar sig att de kan vara giftiga och måste bytas ut då vill de att hon ska betala igen, rabatterat förvisso, men ändå. [Klinikens namn] säger att de är störst i landet på plastikoperationer men att ställa upp på en intervju och svara på frågor om hur de jobbar det vill de inte. Fegt, tycker vi.

ANMÄLAN

Anmälarna är representanter för den aktuella kliniken och har i sin anmälan anfört följande.

Kliniken vägrar byta ut implantaten

Påståendet stämmer inte. Kliniken har klargjort att implantaten kan tas ut gratis och att nya kan sättas in till reducerat pris. Detta framgår tydligt i anmälarnas mejlsvar till Sveriges Television (SVT) som bifogas.

Kirurgen har frångått överenskommelse och opererat in fel storlek

Påståendet stämmer inte, tvärtom efterfrågade A den inopererade storleken. Det står också skrivet i journalen att A önskat angiven storlek.

Att risken för infektioner är stor på grund av PIP-implantaten

Påståendet att risken för infektioner är stor på grund av PIP-implantaten är felaktigt då det är inflammationer som implantaten kan ge upphov till.

Att kliniken genomförde operationen utan att informera A, trots marknadsförbud

I inslaget framfördes vid ett flertal tillfällen kritik mot att A inte informerades om att PIP-implantaten förbjudits på marknaden vid tidpunkten för hennes reoperation. Påståendena borde ha följts upp av en redovisning av de svar som anmälarna har lämnat till SVT. För det första har anmälarna uttalat att det var ett beklagligt misstag att A inte informerades vid sin operation men att det vid den tidpunkten var mycket ovisst hur implantaten skulle hanteras. För det andra delgav anmälarna SVT ett beslut från Inspektionen för vård och omsorg (IVO) avseende ett närmast identiskt fall, där det framgår att kliniken vid tillfället för reoperationen agerat korrekt. Vid den aktuella tidpunkten saknades riktlinjer och rekommendationer för hur PIP-implantaten skulle behandlas. Vid kontakter med Läkemedelsverket fick kliniken rådet att avvakta rekommendationer och internationella analyser. Utelämnandet av denna information gjorde att tittarna vilseleddes.

Uttalandet att Plus vill ha svar

Programledaren uppgav att *Plus* ville ha svar. Detta förmedlade en bild av att SVT inte erhållit några svar från kliniken vilket är felaktigt. Vissa delar av anmälarnas svar togs upp i inslaget men det mesta utelämnades. SVT skrev i mejl till anmälarna den 2 februari 2015 att "Denna sista intervju är er chans att få er version av händelseförloppet belyst" och "Det som inte är sagt förblir osagt". Anmälarnas bemötande av kritiken kunde dock ha förts fram på annat sätt än en intervju, till exempel genom en berättarröst eller eftertext. Anmälarna anser att beslutet från IVO var högst relevant för inslaget eftersom det visar att klinikens hantering av PIP-implantaten varit korrekt.

Plus har inte fått kontaktuppgifter till de ansvariga

Påståendet är felaktigt eftersom redaktionen varit i kontakt med en av de ansvariga vid ett flertal tillfällen. Påståendet målade upp en bild av att kliniken inte gett SVT någon som helst respons.

Fråga om respekt för privatlivet

Kvinnan som bad SVT att sluta filma på kliniken samt sa att hon inte kunde svara på frågor är inte ansvarig på kliniken utan arbetar som receptionist. SVT valde att uppfatta henne som sådan och filmade kvinnan utan att identifiera henne. Tittarna vilseleddes att tro att hon var ansvarig för klinikens verksamhet och att hon nonchalerade programledarens frågor. Inslaget utgjorde ett intrång i hennes privatliv då det inte fyllde något annat syfte än att utpeka henne som en klandervärd person. Utöver detta har SVT valt att exponera kvinnan på sitt Instagramkonto genom att lägga upp ett fotografi på henne tillsammans med en uppmaning till hemsidans besökare att titta på inslaget. Anmälarna bifogar ett

medgivande till privatlivsprövning från kvinnan i sin anmälan.

PROGRAMFÖRETAGETS YTTRANDE

SVT anser att inslaget överensstämmer med kraven på opartiskhet och saklighet samt bestämmelsen om respekt för privatlivet och anför följande.

Kliniken vägrar byta ut implantaten

Det stämmer att det i den inledande löpsedeln i inslaget sades att kliniken vägrar byta ut dem. Det ligger i löpsedeln natur att det är kortfattat och tillspetsat. Det kan diskuteras om det inte blev väl tillspetsat i detta fall men mot bakgrund av att påståendet sedan utvecklades på ett omfattande sätt i inslaget kan SVT inte finna att det påverkade sakligheten i stort. Vid sammanlagt fyra tillfällen framgick det att kliniken erbjudit sig att kostnadsfritt ta ut implantaten men att kunden måste betala för att operera in nya implantat.

Kirurgen har frångått överenskommelse och opererat in fel storlek

Det är ett faktum att A fick en storlek och att den sedan byttes mot en mindre. Detta framgår av journalerna. I anmälan sägs att det ”står också skrivet i journalen att patienten önskat angiven storlek”. Det påståendet har anmälarna inte kommit med i sina kontakter med SVT före inslagets sändning. A uppger att hon begärt en viss storlek men att kliniken opererat in en större. SVT begärde via mejl till kliniken svar på A:s kritik att hon fått för stora implantat. Svaret som kom var att anmälarna inte kunde/ville diskutera enskilda fall. Detta redovisades i inslaget.

Att risken för infektioner är stor på grund av PIP-implantaten

Det stämmer att begreppen inflammation och infektion har sammanblandats på ett felaktigt sätt vid ett tillfälle i inslaget. Detta är dock inte ett sakfel som är avgörande för sakligheten i inslaget som helhet.

Att kliniken genomförde operationen utan att informera A, trots marknadsförbud

I anmälan uppges att anmälarna ska ha ”uttalat att det var ett beklagligt misstag att A (...) inte informerades vid sin operation, men att det vid den tidpunkten var mycket ovisst hur PIP-implantaten skulle hanteras”. Detta stämmer inte. Anmälarna uttalade sig inte om A:s fall, utan upprepade i alla kontakter att de bara kunde uttala sig generellt. Det som sades i det mejl från den 26 januari som anmälarna hänvisar till var följande.

När läkemedelsverket till slut utfärdade ett marknadsförbud på PIP var det en rörig period. Vi som klinik fick få eller inga rekommendationer hur patienter med befintliga implantat skulle hanteras. [Klinikens namn] tog snabbt ett beslut om att alla patienter med PIP implantat som genomgick en operation där implantaten avlägsnades under operation skulle ersättas med nya implantat. Detta fanns inte vid tidpunkten som en rekommendation från Läkemedelsverket utan var en policy [klinikens namn] införde. Har detta inte skett så har det skett ett beklagligt misstag, det är väldigt svårt att se vilket fabrikat

ett implantat är och vid tillfället var man ovan vid denna situation och fokuserad på patientens välbefinnande.

Det kan diskuteras om detta borde ha setts som en indirekt kommentar till A:s fall, men eftersom anmälarna så tydligt markerade att de inte ville uttala sig i det enskilda ärendet ansåg SVT att kommentaren inte var relevant i inslaget om det enskilda fallet. *Plus* ville ha svar på varför kliniken inte informerade A. I brevet till SVT sa anmälarna att de tagit ett internt beslut att byta ut PIP när man tillfälligt avlägsnade implantat. Det gjordes inte i A:s fall trots operation under narkos den 12 maj 2010. I det generella svaret från anmälarna, som citerats ovan, sägs att det är "väldigt svårt" att se fabrikatet på implantatet, men i den patientjournal från 12 augusti 2009 som SVT har tagit del av framgår det tydligt att det var ett PIP-implantat som hade opererats in och som korrigerades under narkos den 12 maj året därpå.

Det stämmer att anmälarna skickade ett beslut från IVO till SVT och att det där framgår att IVO inte kritiserar kliniken i ett annat liknande ärende. I detta sammanhang är det viktigt att komma ihåg att SVT:s fråga till kliniken gällde varför de inte informerade sin patient om marknadsförbudet. Det fanns inga påståenden i inslaget om att kliniken brutit mot någon lag eller några föreskrifter som IVO är satt att övervaka. Det som ifrågasattes i inslaget var att kliniken kände till ett marknadsförbud, men inte berättade det trots att A gjorde två besök hos kliniken i maj 2010.

Anmälarna skickade IVO-beslutet samma dag som inslaget skulle sändas. Som framgår av den korrespondens som anmälarna har bifogat svarade SVT att redaktionen inte fann att den nya informationen hade någon avgörande betydelse för programinnehållet. Noterbart är att SVT endast fått kontakt med kliniken via mejl, men inte någon gång lyckats få telefonkontakt.

Att SVT inte publicerade beslutet berodde alltså på 1) att det handlar om en annan person och 2) att frågeställningen i IVO-ärendet gällde om kliniken var skyldigt eller inte enligt lag och föreskrifter på patientsäkerhetsområdet att ta ut och ersätta PIP med andra implantat. Frågeställningen i inslaget gällde varför företaget inte informerade A om att det sedan en och en halv månad var marknadsförbud på just hennes implantat. Frågan var ställd ur ett konsumentperspektiv och inte ur ett patientsäkerhetsperspektiv.

Uttalandet att Plus vill ha svar

SVT försökte få till en intervju med anmälarna. Det var viktigt för redaktionen att få komma till tals med det granskade företaget, för att kunna ställa följdfrågor så att inga missförstånd eller oklarheter kunde uppstå. Inslagsproducenten fick ett svar och redaktören ett annat. I det sista mejlet skriver anmälarna att de förtydligar sitt svar och att det är ett svar inför utgivningen. Mejllet daterat den 6 februari innehöll fem sammanfattande punkter. (SVT:s kommentarer inom parentes)

1. Kliniken kommenterar inte enskilda patienter. (Detta redovisades i *Plus*.)
2. Samtliga får ta ut PIP kostnadsfritt. (Detta redovisades i *Plus* med tillägget att man dock inte får pengarna tillbaka.)
3. Samtliga patienter erbjuds byta PIP till annat implantat mot rabatterat pris. (Detta redovisades i *Plus*.)
4. Om vi missat erbjuda är det ett misstag. (Detta var ett generellt svar och gav ingen förklaring till varför det hänt i just A:s fall).
5. Patient och läkare provar i samråd ut rätt storlek. (Detta är också ett generellt svar och ger ingen förklaring till vad som hände i A:s fall. Av journalen framgår inte om något samråd skett, utan bara vad som opererats in och att det kort därefter bytts till ett mindre implantat.)

Sett ur ett konsumentperspektiv hade A köpt ett set bröstimplantat inklusive operation av kliniken och när det visade sig vara ett defekt implantat måste hon betala för en ny operation som åtgärdade felet. SVT har inte ansett att de fått svar på varför av anmälarna.

Plus har inte fått kontaktuppgifter till de ansvariga

Formuleringen blev otydlig. Det hade varit bättre att säga ”Vi har fått mejlkontakt men vi har inte lyckats få prata med dem.” Eftersom det ändå framgick att redaktionen fått mejl från företaget anser SVT dock inte att formuleringen stred mot bestämmelsen om saklighet.

Fråga om respekt för privatlivet

Eftersom teamet frågat efter en ansvarig uppfattade SVT att kvinnan var en sådan person, inte minst eftersom hon med stor auktoritet visade teamet på porten. Hade SVT vetat att hon var receptionist hade hennes identitet skyddats på samma sätt som för övriga som filmades i receptionen. Det fanns alltså ingen som helst avsikt att peka ut en receptionist som ansvarig inom kliniken, men eftersom personen vid inspelningstillfället inte på något sätt förklarade sin position i företaget uppstod alltså ett missförstånd. Det var först via anmälan daterad den 3 juni som SVT gjordes uppmärksam på misstaget.

Den exponering av receptionisten som gjordes i inslaget skedde alltså på grund av ett missförstånd. Det uppgavs dock inte i inslaget att hon var en person i ansvarig ställning, varför publiceringen inte kan anses vara i strid med bestämmelsen om saklighet.

Trots misstaget kan SVT inte finna att något intrång skett i receptionistens privatliv. Hon var på sin arbetsplats och inte i sin privata sfär. Hennes beteende beskrevs inte som klandervärt. Hennes ansikte syntes visserligen men hon var inte namngiven och eftersom hon inte finns på bild på företagets hemsida är utpekandet av henne i sammanhanget mycket begränsad.

KOMMENTAR FRÅN ANMÄLARNNA

Anmälarna har inkommit med följande kommentar på SVT:s yttrande.

Kirurgen har frångått överenskommelse och opererat in fel storlek

Det faktum att anmälarna inte uttalade sig om det enskilda fallet ger inte SVT rätt att slänga ur sig helt ogrundade påståenden. De svar som anmälarna lämnade till SVT var generella eftersom kliniken har som policy att inte uttala sig om enskilda patienter. I avsaknad av uttalande om det aktuella fallet var därför de generella svar som gavs av stor relevans för inslaget.

Att kliniken genomförde operationen utan att informera A, trots marknadsförbud

Som tidigare nämnts kunde anmälarna inte uttala sig i det enskilda fallet, varför de generella svar som gavs på SVT:s frågor självfallet måste ses som en indirekt kommentar till det enskilda fallet.

SVT menar att varken de svar som anmälarna gav, eller IVO-beslutet, hade någon relevans för frågan varför A inte informerades om marknadsförbudet. Anmälarna är av motsatt uppfattning. Av både beslutet och mejlet som en av anmälarna skickade den 26 januari framgår det att situationen var förvirrad och att riktlinjer från Läkemedelsverket saknades för hur man skulle hantera PIP-implantaten. Patientkommunikation och eventuell handlingsplan ingår i denna hantering.

Fråga om respekt för privatlivet

SVT har inte presenterat någon godtagbar ursäkt till varför kvinnan inte avidentifierades. Att SVT uppfattade henne som ansvarig är märkligt då varken hon själv eller hennes kollega i receptionen presenterade henne som detta. Kvinnans ansikte syntes tydligt i bild och hon har därför gått att identifiera av de tittare som träffat henne. Hon blev en ofrivillig syndabock för den kritik som fördes fram mot kliniken tidigare i inslaget.

TILLÄGGSYTTRANDE FRÅN PROGRAMFÖRETAGET

SVT har inkommit med följande tilläggsyttrande.

Kirurgen har frångått överenskommelse och opererat in fel storlek

Anmälarna hävdar att det fanns en överenskommelse om storleken på bröstimplantaten vid operationen år 2008 och att detta tydligt framgick av journalanteckningarna. SVT har tagit del av en utskrift av journalen och vill framhålla att det som står i journalen inte är ett bevis på vad som överenskommit, utan läkarens anteckningar. På detta sätt är journalen alltså en partsinlägga och inte ett avtal. A anser sig också ha haft en muntlig överenskommelse, nämligen att bröstimplantatet inte skulle vara större än det tidigare. Det som står skrivet i journalen ger ändå ett visst stöd åt A:s berättelse. Det är noterat att A vill ha ett något större implantat än tidigare (vilket hon alltså

förnekar) och att detta innebär en storlek på ”ca 390-430cc”. I nästa notering framgår att man opererat in ”två st PIP UH 465cc”, det vill säga en större storlek än vad den tidigare anteckningen anger som A:s önskemål. SVT kan inte se att inslaget rapporterar om detta på ett felaktigt sätt.

Att kliniken genomförde operationen utan att informera A, trots marknadsförbud

Nu säger anmälarna att de generella svar som gavs på SVT:s frågor måste ses som en indirekt kommentar till det enskilda fallet. Innan inslaget sändes var dock inställningen en annan vilket framgår av mejlkonversationen. Då sa anmälarna tvärtom till SVT att företaget med sina allmänt hållna svar inte har avsett att kommentera A:s enskilda ärende.

AKTUELLA BESTÄMMELSER

SVT ska utöva sändningsrätten opartiskt och sakligt samt med beaktande av att en vidsträckt yttrande- och informationsfrihet ska råda i televisionen (13 § i sändningstillståndet). Kravet på saklighet innebär främst att uppgifter som är av betydelse för framställningen ska vara korrekta och att framställningen inte får vara vilseledande, till exempel genom att väsentliga uppgifter utelämnas.

Av betydelse för bedömningen är också bestämmelsen om att SVT ska stimulera till debatt, kommentera och belysa händelser och skeenden samt granska myndigheter, organisationer och företag som har inflytande på beslut som rör medborgarna (8 § i sändningstillståndet). Denna skyldighet innebär enligt granskningsnämndens praxis att ett program eller inslag kan ha en kritisk infallsvinkel utan att strida mot kravet på opartiskhet. Om allvarlig kritik riktas mot en klart utpekad part ska dock den kritiserade få bemöta eller kommentera kritiken. Som regel ska detta ske i samma program eller inslag, antingen genom att den kritiserade själv medverkar eller genom att en kommentar från honom eller henne redovisas.

SVT ska respektera den enskildes privatliv i programverksamheten om inte ett oavvisligt allmänt intresse kräver annat (15 § i sändningstillståndet).

Granskningsnämnden får besluta att ett programföretag som brutit mot villkor i sitt sändningstillstånd på lämpligt sätt ska offentliggöra nämndens beslut (17 kap. 10 § radio- och tv-lagen).

GRANSKNINGSNÄMNDENS BEDÖMNING

Det ingår inte i granskningsnämndens uppgifter att pröva innehåll på sociala medier eller omständigheterna kring tillkomsten av ett program eller inslag. Anmälarnas kritik i dessa avseenden lämnas därför utan åtgärd.

Granskningsnämnden anser att inslaget gav en bild av att företrädare för den aktuella kliniken vägrade kontakt med Plusredaktionen. Den bilden förstärktes av programledarens felaktiga uttalande om att *Plus* inte fått kontaktuppgifter till de ansvariga för kliniken, programledarens uttalande om att *Plus* ville ha svar samt den filmade sekvensen från klinikens reception. Av handlingarna i ärendet framgår dock att anmälarna bland annat redogjort för avsaknaden av riktlinjer och rekommendationer från Läke-medelsverket vid tidpunkten för marknadsförbudet och A:s besök hos kliniken. Detta var anmälarnas generella ståndpunkt och fördes fram i ett mejl till redaktionen den 26 januari. Av handlingarna framgår vidare att anmälarna i ett senare mejl till redaktionen hänvisat till ett beslut från IVO gällande ett liknande fall. Nämnden anser mot den bakgrunden att inslaget gav en så missvisande bild av klinikens inställning till att kommentera kritiken att inslaget strider mot kravet på saklighet.

Nämnden anser vidare att den kritik som riktades mot den aktuella kliniken var av sådan art att den krävde ett bemötande. Eftersom anmälarnas uppfattning om situationen vid tiden för marknadsförbudet och A:s besök, som var känd för SVT, inte på något sätt redovisades i inslaget, strider inslaget även mot kravet på opartiskhet.

Nämnden konstaterar att programledarens inledande uttalande om att kliniken vägrade byta ut A:s implantat var felaktigt. Inslaget brast därför i förhållande till kravet på saklighet i denna del. Mot bakgrund av att det i inslaget framgick att kliniken erbjöd att operera ut implantaten kan nämnden dock inte finna att bristen medför att inslaget strider mot kravet på saklighet.

Nämnden anser att kvinnan, som var synlig i bildsekvensen från kliniken, gick att identifiera i inslaget. Nämnden anser dock inte att inslaget innehöll uppgifter av intrångskaraktär eller att bildsekvensen i det aktuella sammanhanget utgjorde ett intrång i hennes integritet. Inslaget strider därför inte mot bestämmelsen om respekt för privatlivet.

Vad anmälarna i övrigt anfört medför inte att inslaget strider mot kraven på opartiskhet och saklighet i SVT:s sändningstillstånd.

Detta beslut har fattats av Dag Mattsson, Elisabet Bäck, Leif Hedman, Nedjma Chaouche och Clas Barkman efter föredragning av Nathalie Eriksson.

På granskningsnämndens vägnar

Dag Mattsson

Nathalie Eriksson

Detta är en elektronisk kopia av beslutet. Namnunderskrifter finns på originalhandlingen som förvaras hos myndigheten.